

## Ἡ φιλία

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη



Νὰ μὴν εῖσαι γρήγορος στὴ σύναψη φιλίας· ὅταν ὅμως συνάψης δεσμό, νὰ τὸν διατηρῆς ἄλυτο μὲ κάθε τρόπο, σηκώνοντας ὅλο τὸ βάρος τοῦ συνανθρώπου, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι δὲν ἐπιφέρει κίνδυνο στὴν ψυχή. Διότι οἱ διαστάσεις πρὸς τοὺς φίλους ἐκφαυλίζουν ὅλη τὴν προαίρεσι τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑποβάλλουν ὅχι μόνο τὸν ὑπαίτιο ἄλλὰ καὶ τὸν ἀναίτιο στὴν ἴδια ὑπόνοια.



Φίλους νὰ κάμης ἔκείνους, οἱ ὁποῖοι διατηροῦν παντοτινὰ ἄδολη τὴν φιλία πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ μήτε ὅταν εὐημεροῦσαν τοὺς ἐφθόνησαν μήτε ὅταν δυστυχοῦσαν τοὺς παραμέλησαν.

Πράγματι πολλοὶ ἐβοήθησαν κι ἐπόνεσαν τοὺς φίλους ὅταν βρίσκονταν σὲ δυστυχία, ἀλλὰ ὅταν ἦσαν εύτυχεῖς δὲν βάσταξαν τὴν εὐημερία τους· ἔτσι αὐτοὺς ποὺ δὲν τοὺς ἤλεγχε ὁ καιρὸς τῆς συμπαθείας, τοὺς ἐξεσκέπασε τὸ πάθος τοῦ φθόνου. Ν' ἀποκτᾶς λοιπὸν φίλους ὅχι τοὺς φαύλους ἀλλὰ τοὺς ἀρίστους· διότι τὰ ἥθη τῶν φίλων κρίνονται συνήθως ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν φιλουμένων. Διὰ τῶν ἐντίμων φίλων εὔκολα ἐπαναφέρεται κανεὶς καὶ ὅταν παραπέσῃ, οἱ φαῦλοι ὅμως φθείρουν καὶ τὴν ὑπάρχουσα καλοκαγαθία· οἱ πρῶτοι καλύπτοντας οἱ ἴδιοι τὴν

εξλειψι τῶν φίλων στὴν ἀρετὴν τὴν κάμουν νὰ φαίνεται ἀνελλιπής, ἐνῷ ἡ συναναστροφὴ μὲ τοὺς φαύλους καθιστὰ νόθο καὶ ὅ, τι ὑπόλοιπο ἀρετῆς ὑπάρχει.

Νὰ μὴ ζητᾶς ν' ἀκούης τὰ εὐχάριστα ἀπὸ τοὺς φίλους, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἀληθινά. Διότι, ἂν δὲν πρέπει νὰ πιστεύσουμε στοὺς ἔχθροὺς ἀκόμη καὶ ὅταν λέγουν τὴν ἀλήθεια, ἀπὸ τοὺς φίλους δὲν ἔχει φθαρεῖ ἡ ἀλήθεια καὶ ζητοῦν κι ἔκεινοι νὰ λέγωνται τὰ εὐχάριστα, ἀπὸ ποὺ ἀλλοῦ θὰ προέλθῃ γιὰ μᾶς ἡ γνῶση τῆς ἀληθείας καὶ ἡ διόρθωση τῶν τυχὸν ἀνοσίων λόγων καὶ πράξεών μας; Γι' αὐτὸν νὰ θεωρῆς σπουδαῖο πράγμα τὸ νὰ διαφέρουν οἱ φίλοι τῶν κολάκων.

Οἱ μὲν κόλακες, ἐπαινώντας σε κατὰ πρόσωπο, καὶ σένα τὸν ἕδιο δὲν ἀφήνουν νὰ ἔρθεις σέ συναίσθηση τῶν σφαλμάτων ποὺ φυσικὰ διαπράττεις, ἀλλά καὶ μεγαλύτερα τὰ καθιστοῦν μὲ τὶς διαβολὲς πρὸς τοὺς ἄλλους· οἱ φίλοι ὅμως μὲ τὸν φιλικὸ ἔλεγχο καὶ σένα τὸν ἕδιο ἐνισχύουν περισσότερο, ὥστε ν' ἀντιληφθῆς τὴν παρανομία, καί, ἂν χρειασθῇ νὰ λεχθῇ κάτι καὶ πρὸς τοὺς ἔξω, τότε ἀντὶ κατηγορίας βρίσκουν ἀπολογία γιὰ τὴν πράξη.

Όσο λοιπὸν διαφέρει ἡ ἀσκηση τῆς ἀρετῆς ἀπὸ τὴν προκοπὴ στὴν κακία καὶ τὸ νὰ διαλύῃ κανεὶς τὶς διαβολὲς ἀπὸ τὸ νὰ διαβάλλῃ στοὺς ὑπηκόους, τόσο πρέπει καὶ σὺ νὰ προτιμᾶς τοὺς φίλους ἀπὸ τοὺς κόλακες.

Όσα ἀπὸ τὰ μυστικὰ αὐξάνουν τὴν ἀρετή σου, νὰ τὰ γνωστοποιῆς στοὺς φίλους· ὅσα ὅμως ἐκφαυλίζουν τὴν γνώμη, αὐτὰ οὔτε ὁ ἕδιος νὰ τὰ ἐκτελῆς οὔτε στοὺς φίλους νὰ τὰ διαβιβάζῃ. Αὐτὸ εἶναι ἄριστο καὶ χωρὶς ἄλλη αἰτιολογία· πλὴν ὅμως, ὅταν ἡ φιλία, ὅπως συχνὰ συμβαίνει στὰ ἀνθρώπινα, μεταστραφῆ σὲ κορεσμό, τότε γίνεται περισσότερο ἀντιληπτὴ ἡ χρησιμότης τῆς παραινέσεως.

Πράγματι, τὸ φαῦλο μυστικό, καὶ μάλιστα αὐτὸ ποὺ ὑπεισέρχεται στοὺς λογισμοὺς τοῦ συμμεριζομένου καὶ τοὺς διασείει, ἀπομακρύνει γρήγορα καὶ χωρὶς καθυστέρηση ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἀποβλέψῃ πρὸς τὴν ἐπιστροφή· καὶ ὅταν δημοσιοποιηθῇ θὰ σοῦ προκαλέσῃ βαρειὰ βλάβη καὶ θὰ σὲ διαθέσῃ δυσμενῶς πρὸς αὐτὸν ποὺ τὸ διέδωσε. Τὸ χρηστὸ ὅμως μυστικὸ καὶ τὸν συμμεριζόμενο θὰ συγκρατήσῃ ἀπὸ τὴν διάσπασι τῆς φιλίας, ἐκβιάζοντάς τον μ' ἔνα δυνατὸ δεσμό, τὴν ἀρετή, καὶ εἰσερχόμενο στὸ νοῦ του θὰ τὸν καλέσῃ σ' ἐπαινο τῆς σπουδαίας σου γνώμης, ἀλλὰ ὅπωσδήποτε καὶ σένα, ἂν παραφέρθηκες σὲ κάτι, θὰ σὲ πείσῃ, βλέποντας αὐτά, νὰ ἀναλάβῃς χωρὶς δυσαρέσκεια πάλι τὴν πρὸς αὐτὸν συναναστροφὴ καὶ φιλικὴ σχέσι.

Πάντοτε λοιπὸν νὰ λέσις καλά λόγια γιά τοὺς φίλους, καὶ μάλιστα τοὺς ἀπόντας ἐνώπιον τῶν παρόντων ἔτσι μπορεῖ καὶ τὸ κακὸ τῆς κολακείας ν' ἀποφύγης, μὴ ἐπιτρέποντας νὰ φανῇ στὴ συμπεριφορά σου οὔτε ἵχνος της, καὶ στοὺς φίλους θὰ

παρουσιασθῆς εὐάρεστος ἀφοῦ διεβεβαίωσες τοὺς παρόντες ὅτι εἶσαι τέτοιας διαθέσεως, ὅπως ἐφάνηκες σ' αὐτοὺς μὲτὰ λόγια σου περὶ τῶν ἀπόντων.'

**Πηγή:** [agiazoni.gr](http://agiazoni.gr)